

INIMA MEA, ROMÂNIA

(Daniela Caraman Fotea – 15 iunie 2018)

În haosul care domină actualul moment, divertismentul, numit inspirat de compozitorul Nicolae Kirculescu **muzică pentru picioare**, Teatrul Muzical AMBASADORII propune o instituție concepută cu talent și măiestrie managerială pe valorile perene ale repertoriului sonor universal, național (inclusiv aici și folclorul), care din experiențe anterioare au dovedit o apreciere de la varii vârste, preșcolari, elevi, adolescenți, tineri. Asemenea SPECTACOLE – CARE NU AU OCOLIT NICIODATĂ MARILE EVENIMENTE ISTORICE ale neamului, prezentate în manieră agreată de înveșmântarea sonoră la zi, au determinat săli pline, demonstrând astfel și virtuți financiare demne de luat în seamă.

S-a petrecut astfel la început de iunie: două spectacole succesive, însumând peste 1500 de spectatori au avut loc la Palatul Național al Copiilor. Scenariul SMARANDA OȚEANU BUNEA.

Marea atracție a scenei a fost constituită de echipele de dansuri ale Palatului Copiilor, instruite de specialiștii pe care Directorul General Radu Anghel Vasilescu i-a adunat în jurul său; cu rezultate pe măsură. Îmbrăcați neostentativ și foarte îngrijit în costume populare, echipele As, Dansuri populare, Modern, Arabesque alcătuite din protagoniști de diferite vârste, au etalat o virtuozitate, un ritm, o sincronizare pe care nici ansamblurile profesioniste care există asăzi nu o mai dețin. Am urmărit adevărați AMBASADORI AI CULTURII NAȚIONALE. Alături de grupurile corale Meloritm, Carmina, de cvintetul format din prezentatorii și soliștii vocali Andreea Blidariu, Diana Mărgărit, Ion Mănăilă, Bogdan Andrei, Sami Alper. Totul colorat prin front-proiecții cu imagini grăitoare, convingătoare din momentele actului Unirii, datorate aceleiași virtuozitate a audio-vizualului, am numit-o pe, Yvona Cristescu, în deplin acord ideatic și comunicare cu regizorul ȘTEFAN SOARE. Au fost ore de mare delectare culturală dublată de efecte pe lung parcurs. S-a fredonat o melodie-șlagăr Tinerețea mării uniri.

Spectatorii, indiferent de vârstă au învățat (și aplicat): la momentul în care se vorbește de România să-și ducă mâna la inimă; tinerii de felurite vârste o fac sincer, fără emfază. Unisonul gestual a fost și el perfect.

Cine a dorit ca noile generații tinere să se formeze în consonanță cu un repertoriu validat de o istorie întreagă a muzicii, deci pe baze solide, cine iubește copiii și cultura susține și sper, o va face și în viitor, existența Teatrului Muzical AMBASADORII. Surprizele cu ecou adânc în universul intelectual al tinerimii nu vor lipsi.